

Däggdjurskort

Tidsåtgång: 15 min

För vem: alla årskurser

Var: inomhus eller utomhus

När: under alla årstider

Tillbehör: däggdjurskort (skriv ut och klipp ut)

Del i Vildmarkspasset: viltvård

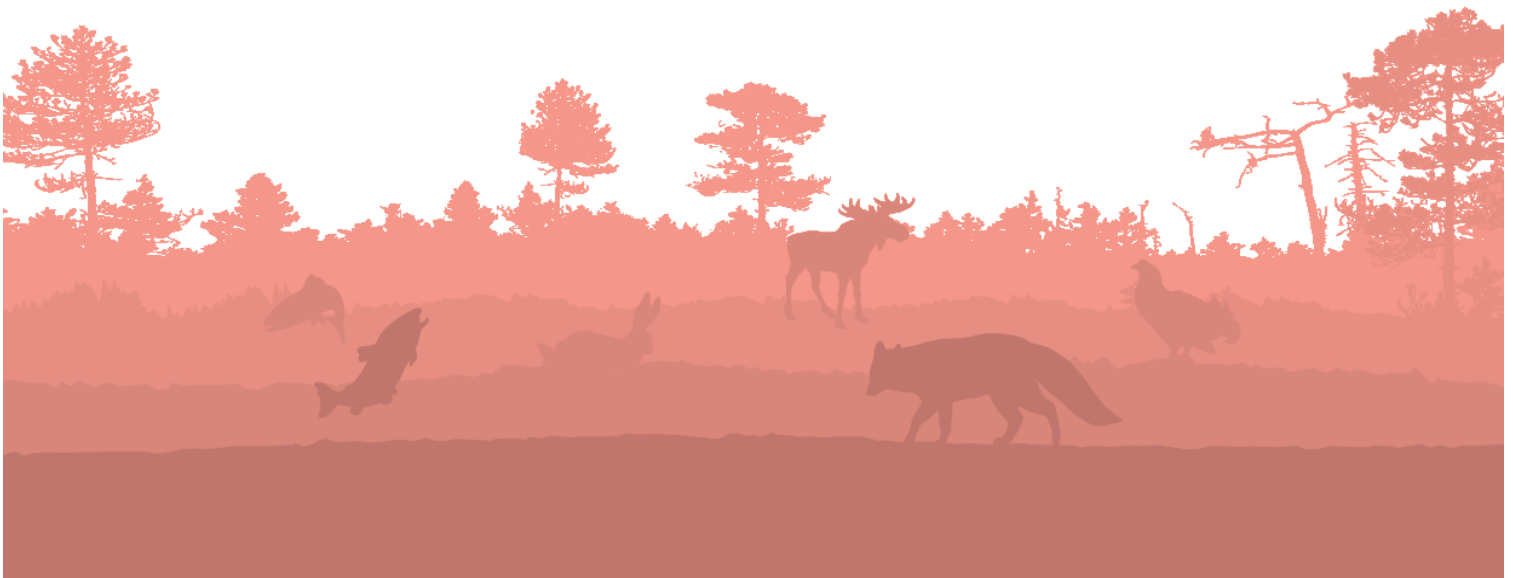
Inlärningsmål: man identifierar däggdjur som förekommer i Finland och lär sig om deras levnadssätt

ANVISNINGAR

I den här uppgiften lär man sig identifiera 19 däggdjur som förekommer i Finland. En del av dessa är viltarter medan andra är sällsynta arter. I Finland förekommer 34 däggdjursarter som hör till viltarterna och man därmed får jaga. Jaga kan man först då man tagit jägarexamen och har skaffat alla lov som behövs. Man kan skriva ut fem olika slags kort som kan användas på flera olika sätt: a) endast däggdjurens namn b) bild på däggdjuren c) bild och namn på däggdjuren d) kännetecknen på varje däggdjur och information om dess levnadssätt e) kännetecknen på varje däggdjur och information om dess levnadssätt, utan djurets namn. Skriv ut endast de sidor som du behöver. Om du vill kan du direkt skriva ut bildkorten och textkorten som dubbelsidiga. Ifall du skriver ut korten på ett A4 blir korten ganska små, så vi rekommenderar att skriva ut på en A3. Kortet kan användas på många sätt. Här finns råd för tre olika spel där man lär sej bestämma arterna. Välj ett spel som passa dej bäst, eller hitta på ett eget sätt att använda korten!

Minnesspel

Skriv ut däggdjurskortet (alternativen a & b, b & d ELLER c & e) SOM ENSIDIGA, gärna i färg på ett starkt papper. Laminera gärna kortet ifall de skall användas ute. Klipp ut kortet. Spelets gång: Kortet läggs på bordet med bild- eller textsidan nedåt. Var och en vänder i tur och ordning två kort. Om korten bildar ett par, får den som vänt kortet ta kortparet. Turen går vidare till följande spelare. Vinnaren är den som har flest par när korten är slut. Om minnesspelet spelas med kort som saknar artnamn (alternativen b och e), är det bra att även skriva ut de rätta svaren (alternativen c och d) för att kunna kontrollera namnen.

Identifieringsspel A

Skriv ut bilder med däggdjur + namn (alternativ c) på ena sidan, och texten om kännetecken och levnadsvanor utan artens namn (alternativ e) på andra sidan. Skriv ut korten direkt som DUBBELSIDIGA. Laminera gärna korten ifall de skall användas utomhus. Klipp ut korten och dela ut dem till eleverna som sitter parvis. Paret lägger korten i högar med bildsidan nedåt. Utifrån kännetecknen gissar paret turvis vilket djur det är fråga om. Efter gissningen vänder man kortet med bildsidan uppåt. Om eleven gissade rätt, får han eller hon behålla kortet (och får också en poäng). Den som identifierat flest arter vinner. Alternativt kan man dela korten jämnt mellan paret. Den ena läser informationen och den andra gissar. När den ena eleven gissar rätt, avslöjar den andra hur däggjuret ser ut.

Identifieringsspel B

Skriv ut bilder med däggdjur utan artnamn (alternativ b) på ena sidan och texten om kännetecken och levnadsvanor (alternativ d) på andra sidan. Laminera gärna korten ifall de skall användas utomhus. Skriv ut korten direkt som DUBBELSIDIGA. Klipp ut korten och dela ut dem till eleverna som sitter parvis. Paret lägger korthögen framför sig med bildsidan uppåt. Båda eleverna får gissa artens namn, vad den äter och var den förekommer. Den som gissar närmast / har rätt svar på flest punkter får behålla kortet och får alltså en poäng. De rätta svaren kontrolleras på baksidan av kortet. Vinnaren är den som har flest kort när korthögen är slut.

Länktips

Identifiering av däggdjur: <http://bilderochfakta.se/djur>

Information om viltarter i Finland: <https://www.metsastajaliitto.fi/node/95> (på finska)

Spel- och inlärningsplats som upprätthålls av Forststyrelsen, där man hittar information om de stora rovdjuren: <http://www.suurpedot.fi/sv/forstasidan.html>

Information för identifiering av däggdjur: <http://riista.fi/sv/publikationer/artkannedomsmaterial/>

På Viltcentralens sidor finns information om viltstammarnas utveckling och arterna:

<http://riista.fi/sv/vilthushallning/>

Frågor att fundera över

1. Hur anpassar sej däggdjuren för att överleva vintern?

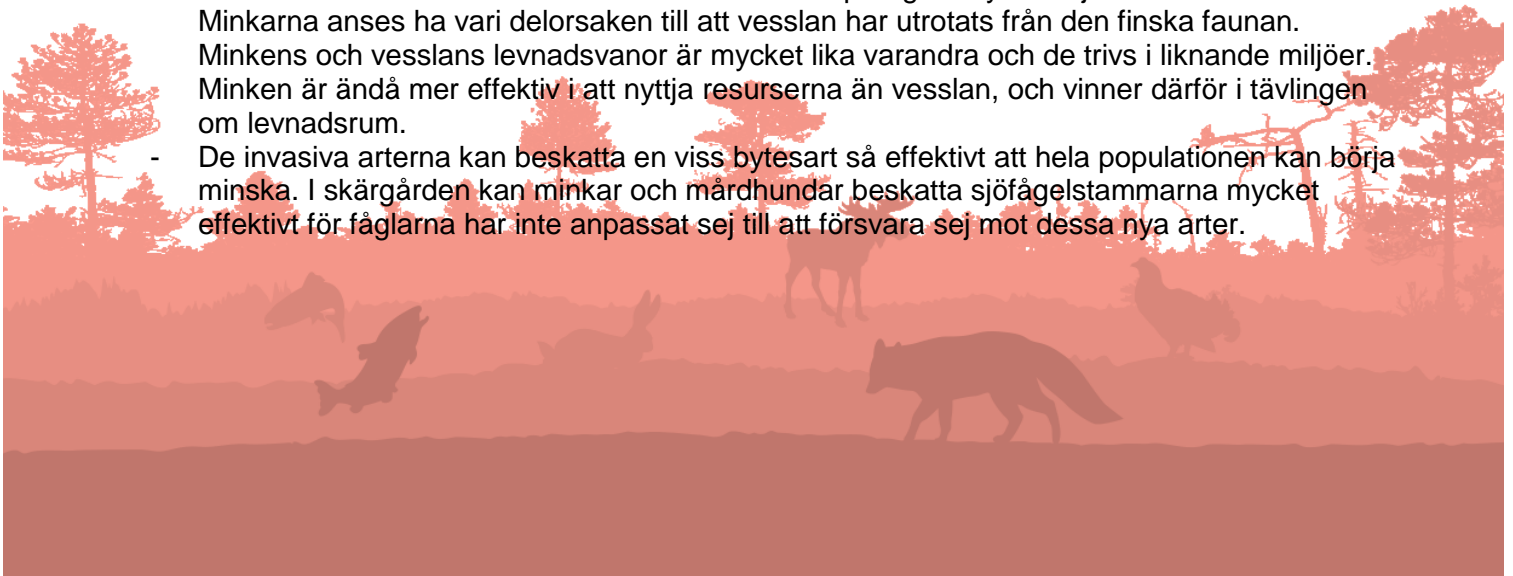
- En del däggdjur går i vintersömn (t.ex. Björnen, grävlingen och mårddunden) och andra små däggdjur går i dvala (igelkotten och fladdermössen). Innan vilan måste djuren tanka ordentligt med mat, så att de klarar sej i vinterboet fram till följande vår.
- En del däggdjur byter färgen i pälsen så att de får bättre skyddsfärg på vintern. Till exempel skogsharen och hermelinen byter till en helvit vinterpäls. Vinterpälsen är även tjockare och varmare än sommarpälsen.
- Flera däggdjur som lever i de nordliga delarna av landet har anpassat sej till att röra sej i djup snö. Skogsharen kan breda ut sina baktassar så att de får formen av "grodfötter", som gör det lättare för haren att röra sej på snön. Även renen, järven och lodjuret kan breda ut sina klövar och tassar på samma sätt.
- På vintern finns det inte finns inte färsk växtföda tillhands. Då måste djuren livnära sej på annan mat som inte är lika näringsrik. Skogsrenen gräver fram lav under snön och skogsharen äter trädbark. På sommaren kan djuren välja bland flera olika färska växter.
- Små däggdjur utnyttjar snöns isolerande effekt och lever i sina gångar under snön på vintern. Där är det flera grader varmare än ovanpå snötäcket.
- Flera däggdjursarter förstorar sitt levnadsområde under vintern. Till exempel älgen kan vandra märkbart längre sträckor i sökan efter mat än på sommaren.

2. Älgen är finlands viktigaste viltart. Finlands viltcentral delade ut 32 900 jaktlicenser på älg år 2013. Under samma år beräknades stammen uppgå till ca 73 000 individer. Fundera på vilken betydelse älgen har för var och en och för samhället.

- Älgekött är ett bra och hälsosamt tillskott till vår diet, då köttet är fettsnålt.
- Att jaga älg är bra för konditionen.
- Att få rör sej i naturen minskar stressnivån hos människor.
- Att jaga utvecklar tålamodet och uppmärksamheten.
- Sannolikheten för älgolyckor i trafiken minskar då man reglerar älgstammen genom jakt.
- Älgarna orsakar skador för jord- och skogsbruket genom att de äter upp unga träd och odlingsväxter.

3. Vilka problem kan invasiva arter, så som minkar och mårddundar, orsaka i Finlands natur?

- De invasiva arterna är skadliga för vårt ursprungliga ekosystem och kan tävla ut våra egna arter helt och hållet. De vilda minkarna har sitt ursprung i förrymda djur från minkfarmarna. Minkarna anses ha varit delorsaken till att vesslan har utrotats från den finska faunan. Minkens och vesslans levnadsvanor är mycket lika varandra och de trivs i liknande miljöer. Minken är ändå mer effektiv i att nyttja resurserna än vesslan, och vinner därför i tävlingen om levnadsrum.
- De invasiva arterna kan beskatta en viss bytesart så effektivt att hela populationen kan börja minska. I skärgården kan minkar och mårddundar beskatta sjöfågelstammarna mycket effektivt för fåglarna har inte anpassat sej till att försvara sej mot dessa nya arter.

BJÖRN	FÄLTHARE	VITSVANSHJORT	BÄVER
HERMELIN	SKOGSHARE i vinterdräkt	RÅDJUR	GRÄVLING
MÅRDHUND	SKOGSHARE i sommardräkt	SKOGSREN	MÅRD
LODJUR	RÄV	ÄLG	VILDSVIN
GRÅSÄL	FJÄLLRÄV	ILLER	MINK

Utskriftsversion a

Utskriftsversion b

<p>BÄVER</p> 	<p>VITSVANSHJORT</p> 	<p>FÄLTHARE</p> 	<p>BJÖRN</p>
<p>GRÄVLING</p> 	<p>RÅDJUR</p> 	<p>SKOGSHARE</p> <p>i vinterdräkt</p>	<p>HERMELIN</p>
<p>MÄRD</p> 	<p>SKOGSREN</p> 	<p>SKOGSHARE</p> <p>i sommardräkt</p>	<p>MÄRDHUND</p>
<p>VILDSVIN</p> 	<p>ÄLG</p> 	<p>RÄV</p> 	<p>LODJUR</p>
<p>MINK</p> 	<p>ILLER</p> 	<p>FJÄLLRÄV</p> 	<p>GRÄSÅL</p>

Utskriftsversion c

<p>BJÖRN <i>Ursus arctos</i></p> <p>Förekomst i Finland: Nästan i landet</p> <p>Storlek: Höjd 90–110 cm, vikt 60–200 kg</p> <p>Föda: allätare</p> <p>Kännetecken: stark och smidig, simmar och klättrar gärna, sover vintersömn. Viltart. Fredad utanför renskötselområdet, men kan jagas med tillstånd</p>	<p>FÄLTHARE <i>Lepus europeanus</i></p> <p>Förekomst i Finland: I söder</p> <p>Storlek: längd 50–70 cm, vikt 2–7 kg</p> <p>Föda: mångsidig, olika växter</p> <p>Kännetecken: långa öron och kantig nos, nästan 15 cm lång svans som är vit undertill och svart ovanpå. Byter inte färg till vintern. Viltart.</p>	<p>VITSVANSHJORT <i>Odocoileus virginianus</i></p> <p>Förekomst i Finland: I söder i skogs- och ängsområden</p> <p>Storlek: höjd 90–130 cm, vikt 70–140 kg</p> <p>Föda: mångsidig, olika växter</p> <p>Kännetecken: Inplanterad från Nordamerika på 1930-talet. På sommaren rödbrun och på vintern gråbrun päls. Vit svans som står rätt upp vid fara. Viltart.</p>	<p>EUROPEISK BÄVER <i>Castor fiber</i></p> <p>Förekomst i Finland: Satakunta, västra Lappland, delvis Österbotten och södra Österbotten</p> <p>Storlek: 12–33 kg</p> <p>Föda: växtätare</p> <p>Kännetecken: platt och fjällförsedd svans. Långa gulröda tänder. Bakfötterna "grodfötter". Bra simmare. Bygger bon vid stranden, bygger dammar. Stammen försvann på 1800-talet, men inplanterades senare på nytt. Viltart, behövs jaktlicens.</p>
<p>HERMELIN <i>Mustela erminea</i></p> <p>Förekomst i Finland: hela landet</p> <p>Storlek: längd 18–32 cm, vikt 100–450 g</p> <p>Föda: små däggdjur, fåglar, ägg</p> <p>Kännetecken: Pälsen på sommaren brun på ryggen och ljus undertill., på vintern helvit. Svansspetsen är alltid svart. Sover inte vintersömn. Viltart.</p>	<p>SKOGSHARE <i>Lepus timidus</i></p> <p>Förekomst i Finland: Hela landet</p> <p>Storlek: längd 50–60 cm, vikt 2–6 kg</p> <p>Föda: mångsidig, olika växter</p> <p>Kännetecken: pälsen på sommaren gråbrun, på vintern vit. Tofsliknande svansen alltid vit. Sover inte vintersömn. Viltart.</p>	<p>RÅDJUR <i>Capreolus capreolus</i></p> <p>Förekomst i Finland: I hela landet förutom Lappland</p> <p>Storlek: höjd 64 - 70 cm, vikt 15–35 kg</p> <p>Föda: mångsidig, olika växter</p> <p>Kännetecken: På sommaren rödbrun och på vintern gråbrun päls. Nosen vit-svart färgad. Endast hanar bär horn. Svansen kort (ca 2 cm). Viltart.</p>	<p>GRÄVLING <i>Meles meles</i></p> <p>Förekomst i Finland: I hela landet förutom Lappland</p> <p>Storlek: 6–15 kg</p> <p>Föda: allätare</p> <p>Kännetecken: Kroppen gräspräckt, huvudet vitt med en svart rand på vardera sida. Bygger en lya som bostad. Nattaktiv. Sover vintersömn. Viltart.</p>
<p>MÅRDHUND <i>Nyctereutes procyonoides</i></p> <p>Förekomst i Finland: I hela landet förutom Lappland</p> <p>Storlek: längd 4–580 cm, vikt 3–12 kg</p> <p>Föda: allätare</p> <p>Kännetecken: grå-brun-svartspräcklig yvig päls, korta ben, svart "ansiktsmask", yviga kinder. Utnyttjar andras lyor som bostad. Nattaktiv. Sover vintersömn. Invasiv art och viltart.</p>	<p>SKOGSHARE <i>Lepus timidus</i></p> <p>Förekomst i Finland: I hela landet</p> <p>Storlek: längd 50–60 cm, vikt 2–6 kg</p> <p>Föda: mångsidig, olika växter</p> <p>Kännetecken: pälsen på sommaren gråbrun, på vintern vit. Tofsliknande svansen alltid vit. Sover inte vintersömn. Viltart.</p>	<p>SKOGSREN <i>Rangifer tarandus fennicus</i></p> <p>Förekomst i Finland: I Kajana och norra Österbotten.</p> <p>Storlek: höjd 85–120 cm, vikt 60–250 kg</p> <p>Föda: mångsidig, olika växter</p> <p>Kännetecken: en underart till renen, men har längre ben, bredare mule, smalare horn och mörkare päls. Hanarna tappar hornen i december, honorna i början av sommaren. Viltart. Fredad men kan jagas med tillstånd.</p>	<p>MÅRD <i>Martes martes</i></p> <p>Förekomst i Finland: I hela landet förutom i yttre skärgården och i fjällen.</p> <p>Storlek: längd 40–60 cm, vikt 0,5–1,8 kg</p> <p>Föda: mångsidig, köttätare</p> <p>Kännetecken: Kroppen brun med en gul haklapp. Mycket smidig och klättrar gärna. Nattaktiv. Viltart. Uppföds även på pälsfarmer.</p>
<p>LODJUR <i>Lynx lynx</i></p> <p>Förekomst i Finland: I hela landet förutom i yttre skärgården och i fjällen.</p> <p>Storlek: Längd 0,7–1,4 m, vikt 10–25 kg</p> <p>Föda: mångsidig, köttätare</p> <p>Kännetecken: pälsen brunröd på sommaren och brungrå på vintern, ofta med svarta fläckar. Svarta tofsar på öronen. Mycket smidig och snabb. Nattaktiv. Viltart. Fredad utanför renskötselområdet, men kan jagas med tillstånd.</p>	<p>RÅV <i>Vulpes vulpes</i></p> <p>Förekomst i Finland: I hela landet, främst i sydväst.</p> <p>Storlek: Längd 56–75 cm, vikt 3 – 10 kg</p> <p>Föda: allätare</p> <p>Kännetecken: Kroppen rödbrun med ljus undersida, svansspets och haka. Svarta tassar, lång och yvig svans. Bygger lyor. Sover inte vintersömn. Viltart.</p>	<p>ÄLG <i>Alces alces</i></p> <p>Förekomst i Finland: I hela landet förutom i fjällen.</p> <p>Storlek: höjd 150–220 cm, vikt 450–800 kg</p> <p>Föda: mångsidig, växtätare</p> <p>Kännetecken: Vårt största däggdjur. Kroppen mörkbrun-grå, benen ljusa. Endast hanen bär horn. Viltart.</p>	<p>VILDSVIN <i>Sus scrofa</i></p> <p>Förekomst i Finland: I söder</p> <p>Storlek: höjd 70–110 cm, vikt 80–230 kg</p> <p>Föda: allätare</p> <p>Kännetecken: Pälsen ljusgrå på sommaren, mörkgrå på vintern. Hanarna har stora betar. Nattaktiv. Ursprungsarten till tamsvinen. Viltart.</p>
<p>GRÄSÅL <i>Halichoerus grypus</i></p> <p>Förekomst i Finland: I Östersjön</p> <p>Storlek: Längd 1,6–2,3 m, vikt 100–300 kg</p> <p>Föda: fiskätare</p> <p>Kännetecken: hanens päls mörkgrå med ljusa fläckar, honans och ungdjurens päls ljusgrå med mörka fläckar. Ungen, dvs kuten är vit. Formar stora flockar. Orsakar skador på fisket. Viltart.</p>	<p>FJÄLLRÄV <i>Vulpes lagopus</i></p> <p>Förekomst i Finland: I fjällen, men ingen fortplantning mera.</p> <p>Storlek: Längd 50–75 cm, vikt 2,5–4 kg</p> <p>Föda: allätare</p> <p>Kännetecken: kroppen brungrå och undertill ljus på sommaren, helvit på vintern Svansen lång och yvig, utrotningshotad och fredad. Ingen viltart</p>	<p>ILLER <i>Mustela putorius</i></p> <p>Förekomst i Finland: Främst i öster</p> <p>Storlek: Längd 1,6–2,3 m, vikt 0,4–1,5 kg</p> <p>Föda: mångsidig, köttätare</p> <p>Kännetecken: pälsen gulbrun, ofta med vita fläckar i ansiktet. Viltart. Föds upp även i fångenskap som keldjur (frett).</p>	<p>MINK <i>Neovison vison</i></p> <p>Förekomst i Finland: I hela landet vid vattendrag</p> <p>Storlek: Längd 30–47 cm, vikt 0,5–2 kg</p> <p>Föda: mångsidig, köttätare</p> <p>Kännetecken: pälsen blänkande mörkbrun med en liten ljus haklapp. Inplanterad från Nordamerika till Finland på 1920-talet som pälsdjur, varifrån den har rymt. Orsakat stor skada för sjöfågellarna i skärgården. Viltart och invasiv art.</p>

<p><i>Ursus arctos</i> Förekomst i Finland: Nästan i landet Storlek: Höjd 90–110 cm, vikt 60–200 kg Föda: allätare Kännetecken: stark och smidig, simmar och klättrar gärna, sover vintersömn. Viltart. Fredad utanför renskötselområdet, men kan jagas med tillstånd</p>	<p><i>Lepus europeanus</i> Förekomst i Finland: I söder Storlek: längd 50–70 cm, vikt 2–7 kg Föda: mångsidig, olika växter Kännetecken: långa öron och kantig nos, nästan 15 cm lång svans som är vit undertill och svart ovanpå. Byter inte färg till vintern. Viltart.</p>	<p><i>Odocoileus virginianus</i> Förekomst i Finland: I söder i skogs- och ängsområden Storlek: höjd 90–130 cm, vikt 70–140 kg Föda: mångsidig, olika växter Kännetecken: Inplanterad från Nordamerika på 1930-talet. På sommaren rödbrun och på vintern gråbrun päls. Vit svans som står rätt upp vid fara. Viltart.</p>	<p><i>Castor fiber</i> Förekomst i Finland: Satakunta, västra Lappland, delvis Österbotten och södra Österbotten Storlek: 12–33 kg Föda: växtätare Kännetecken: platt och fjällförsedd svans. Långa gulröda tänder. Bakfötterna "grodfötter". Bra simmare. Bygger bon vid stranden, bygger dammar. Stammen försvann på 1800-talet, men inplanterades senare på nytt. Viltart, behövs jaktlicens.</p>
<p><i>Mustela erminea</i> Förekomst i Finland: hela landet Storlek: längd 18–32 cm, vikt 100–450 g Föda: små däggdjur, fåglar, ägg Kännetecken: Pälsen på sommaren brun på ryggen och ljus undertill., på vintern helvit. Svansspetsen är alltid svart. Sover inte vintersömn. Viltart.</p>	<p><i>Lepus timidus</i> Förekomst i Finland: Hela landet Storlek: längd 50–60 cm, vikt 2–6 kg Föda: mångsidig, olika växter Kännetecken: pälsen på sommaren gråbrun, på vintern vit. Tofsliknande svansen alltid vit. Sover inte vintersömn. Viltart.</p>	<p><i>Capreolus capreolus</i> Förekomst i Finland: I hela landet förutom Lappland Storlek: höjd 64 - 70 cm, vikt 15–35 kg Föda: mångsidig, olika växter Kännetecken: På sommaren rödbrun och på vintern gråbrun päls. Nosen vit-svart färgad. Endast hanar bär horn. Svansen kort (ca 2 cm). Viltart.</p>	<p><i>Meles meles</i> Förekomst i Finland: I hela landet förutom Lappland Storlek: 6–15 kg Föda: allätare Kännetecken: Kroppen gråspräcklig, huvudet vitt med en svart rand på vardera sida. Bygger en lya som bostad. Nattaktiv. Sover vintersömn. Viltart.</p>
<p><i>Nyctereutes procyonoides</i> Förekomst i Finland: I hela landet förutom Lappland Storlek: längd 4–580 cm, vikt 3–12 kg Föda: allätare Kännetecken: grå-brun-svartspräcklig yvig päls, korta ben, svart "ansiktsmask", yviga kinder. Utnyttjar andras lyor som bostad. Nattaktiv. Sover vintersömn. Invasiv art och viltart.</p>	<p><i>Lepus timidus</i> Förekomst i Finland: I hela landet Storlek: längd 50–60 cm, vikt 2–6 kg Föda: mångsidig, olika växter Kännetecken: pälsen på sommaren gråbrun, på vintern vit. Tofsliknande svansen alltid vit. Sover inte vintersömn. Viltart.</p>	<p><i>Rangifer tarandus fennicus</i> Förekomst i Finland: I Kajana och norra Österbotten. Storlek: höjd 85–120 cm, vikt 60–250 kg Föda: mångsidig, olika växter Kännetecken: en underart till renen, men har längre ben, bredare mule, smalare horn och mörkare päls. Hanarna tappar hornen i december, honorna i början av sommaren. Viltart. Fredad men kan jagas med tillstånd.</p>	<p><i>Martes martes</i> Förekomst i Finland: I hela landet förutom i yttre skärgården och i fjällen. Storlek: längd 40–60 cm, vikt 0,5–1,8 kg Föda: mångsidig, köttätare Kännetecken: Kroppen brun med en gul haklapp. Mycket smidig och klättrar gärna. Nattaktiv. Viltart. Uppföds även på pälsfarmer.</p>
<p><i>Lynx lynx</i> Förekomst i Finland: I hela landet förutom i yttre skärgården och i fjällen. Storlek: Längd 0,7–1,4 m, vikt 10–25 kg Föda: mångsidig, köttätare Kännetecken: pälsen brunröd på sommaren och brungrå på vintern, ofta med svarta fläckar. Svarta tofsar på öronen. Mycket smidig och snabb. Nattaktiv. Viltart. Fredad utanför renskötselområdet, men kan jagas med tillstånd.</p>	<p><i>Vulpes vulpes</i> Förekomst i Finland: I hela landet, främst i sydväst. Storlek: Längd 56–75 cm, vikt 3 – 10 kg Föda: allätare Kännetecken: Kroppen rödbrun med ljus undersida, svansspets och haka. Svarta tassar, lång och yvig svans. Bygger lyor. Sover inte vintersömn. Viltart.</p>	<p><i>Alces alces</i> Förekomst i Finland: I hela landet förutom i fjällen. Storlek: höjd 150–220 cm, vikt 450–800 kg Föda: mångsidig, växtätare Kännetecken: Vårt största däggdjur. Kroppen mörkbrun-grå, benen ljusa. Endast hanen bär horn. Viltart.</p>	<p><i>Sus scrofa</i> Förekomst i Finland: I söder Storlek: höjd 70–110 cm, vikt 80–230 kg Föda: allätare Kännetecken: Pälsen ljusgrå på sommaren, mörkgrå på vintern. Hanarna har stora betar. Nattaktiv. Ursprungsarten till tamsvinen. Viltart.</p>
<p><i>Halichoerus grypus</i> Förekomst i Finland: I Östersjön Storlek: Längd 1,6–2,3 m, vikt 100–300 kg Föda: fiskätare Kännetecken: hanens päls mörkgrå med ljusa fläckar, honans och ungdjurens päls ljusgrå med mörka fläckar. Ungen, dvs kuten är vit. Formar stora flockar. Orsakar skador på fisket. Viltart.</p>	<p><i>Vulpes lagopus</i> Förekomst i Finland: I fjällen, men ingen fortplantning mera. Storlek: Längd 50–75 cm, vikt 2,5–4 kg Föda: allätare Kännetecken: kroppen brungrå och undertill ljus på sommaren, helvit på vintern Svansen lång och yvig, utrotningshotad och fredad. Ingen viltart</p>	<p><i>Mustela putorius</i> Förekomst i Finland: Främst i öster Storlek: Längd 1,6–2,3 m, vikt 0,4–1,5 kg Föda: mångsidig, köttätare Kännetecken: pälsen gulbrun , ofta med vita fläckar i ansiktet. Viltart. Föds upp även i fångenskap som keldjur (frett).</p>	<p><i>Neovison vison</i> Förekomst i Finland: I hela landet vid vattendrag Storlek: Längd 30–47 cm, vikt 0,5–2 kg Föda: mångsidig, köttätare Kännetecken: pälsen blänkande mörkbrun med en liten ljus haklapp. Inplanterad från Nordamerika till Finland på 1920-talet som pälsdjur, varifrån den har rymt. Orsakara stor skada för sjöfåglaerna i skärgården. Viltart och invasiv art.</p>